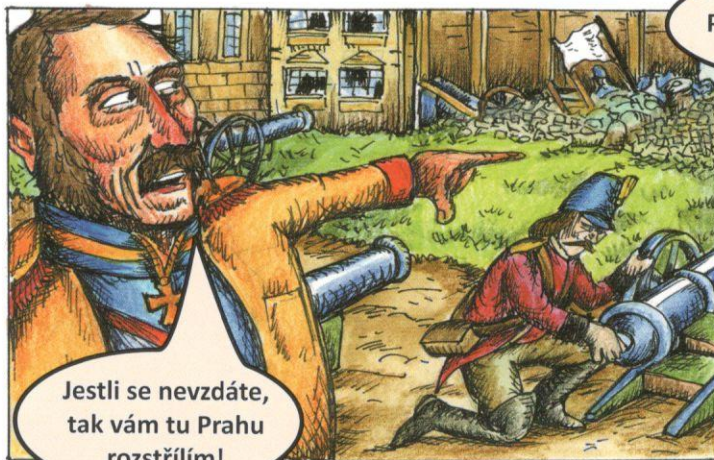

Na jaře roku 1848 propukla revoluce ve Vídni. Lid povstal, v ulicích rostly barikády a vyděšený císař odtud raději odjel. Říšský sněm se přestěhoval do Kroměříže, aby mohl v klidu připravit novou ústavu, která by spravedlivěji uspořádala poměry v Rakousku. Revoluce vzplála i v Praze. Odpůrci změn však přesvědčili mladého následníka trůnu Františka Josefa, aby sesadil svého strýce Ferdinanda Dobrotivého z trůnu a ujal se moci. Nový císař proti revoluci tvrdě zasáhl. Jeho velitel Windischgrätz povstání potlačil dělostřelectvem a říšský sněm byl rozehán. Nový ministr vnitra Bach vládl ještě tvrději než jeho předchůdce Metternich.

Jestli se nevdáte, tak vám tu Prahu rozstřílím!

Ve Vídni není bezpečno. Přesuneme se radši do nějakého Zapadákov.

Co třeba Kroměříž, na tom si Němci vylámu jazyk.

Odstup dobrovolně, strýčku, nebo tě budu muset svrhnout.

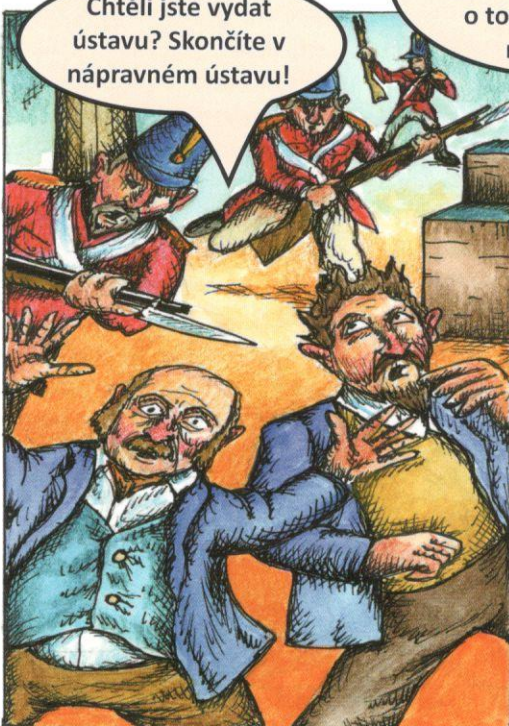

Tak už máme ústavu.

No jo, ale jsme v té Kroměříži tak dobře schovaní, že se o tom nikdo ani nedozví.

Jdu dobrovolně, Františku Josefu stejně mě to vládnutí nikdy nebavilo.

Chtěli jste vydat ústavu? Skončíte v nápravném ústavu!

Já, ministr Bach, tady udělám pořádek!

Dali jsme si Bacha, ale radši jsme si měli dát pozor.